

A BAKONYBAN

A hideg, esős idő ellenére közel negyvenen szálltunk buszra Pakson. Irány Dudar, a bakonyi bányászfalu. Veszprémben csatlakozott három fiatal. Ők a neten látták meg túrakiírásunkat. A faluban még eső fogadott. Megkerestük a pirost, és elindultunk az Ördög-árok felé. Az út szélén baktatva, szép hosszú sorban. A falut elhagyva kemény, köves földúton folytattuk. Az eső ellenére sem volt sár. Hálistennek! Az erdőben a sok zöld hajtás mellett hóvirág telepek fehérlettek. E kis virágok látványával köszöntöttük hölgy túratársainkat a Nőnapon.

Az árok bejáratánál már nem esett. Kőről-kőre ugrálva, többször kereszteztük a patakot. A szurdokban a még kopasz fák nem takarták a meredélyeket. Nem tudtuk, mire figyeljünk. A látványra, vagy a lábunk elé. Embernyi köveken csúszkáltunk, kidőlt fák alatt bujkáltunk.

Hamarosan az Ördög-gátnál voltunk. A régi Gizella átjáró vaslétrája elgörbítve a földön hevert. Pár ügyesebb fickó lemászott. Visszatámasztották amennyire sikerült, aztán köztesként, többen beállva segítették a kevésbé gyakorlottakat. Érdekes, a nálunk oly gyakran fanyalogva említett szlovákoknál ezek az eszközök rendben vannak. Nem tom mé'.

Visszanéztünk. Az Ördög-lik barlang bejárata ásító, fogatlan szájhoz hasonlított. Senki sem akart felmászni.

Az út összeszűkül a fantasztikus kőfalak között. Az ég világosodni kezdett. A meredély alján apró virágok jelezték a tavaszt. Méregzöld, dús mohapárnás sziklák, fatönkék között hagytuk el az árkot. Egy szélvédett tisztáson ebédeltünk. Előkerültek a butykosok, bár étvágyunk enélkül is volt. Szusszanás, majd tovább. A távvezeték után egy jelzetlen úton, húzós emelkedőn kaptattunk Dél felé. A Stánka-réten elértük a zöldet. Kényelmes sétaúton jutottunk a Kő-árokba. A túra kellemes sétává vált. Jó úton, derengő napfényben, beszélgetve hamar végigjártuk. Még egy szép bükkerdő, és elénk tárult Csesznek vára. A falu szombat délutáni arcát mutatta. Csak a kutyákat sikerült fölébreszteni. A várból a tiszta időben ameddig a szem ellát a Bakony erdőrengetege. A hetyke szél hamar lefújta bennünket a falakról. Körülnéztünk a vendéglátóipar területén, de csak egyet találtunk. Kihagytuk. Hogy úgy mondjam, nem voltunk az alkalomhoz öltözve. Maradt a buszon „felejtett” pár doboz sör. Visszaútban elköszöntünk új társainktól. Öröm volt velük a séta. Remélem, sokszor találkozunk a jövőben. Hiszen lesz még vagy húsz túránk az idén.

Nagy István

